

Republika Hrvatska
Općinski sud u Đakovu
Đakovo, Trg dr. F. Tuđmana 2

Posl. br. P-431/2023-20

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Đakovu, sudac Željko Samardžić, u pravnoj stvari tužitelja Zorana Đorđijevskog OIB: 04547527482 iz Osijeka, Vijenac Gorana Zobundžije 6, zastupanog po punomoćnicima odvjetnicima u OD Pero Jurić i Mladen Jurić j.t.d. iz Osijeka, protiv tuženice Vesne Poplašen, OIB: 53072432332 iz Osijeka, Prenjska ulica 37, zastupane po punomoćniku Tomislavu Filakoviću, odvjetniku u Osijeku, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 18. lipnja 2026. u prisutnosti tužitelja, punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, 22. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja Zorana Đorđijevskog koji glasi:

"Nalaže se tuženoj Vesni Poplašen iz Osijeka, Prenjska 37, OIB: 53072432332 isplatiti tužitelju Zoranu Đorđijevskom iz Osijeka, Vijenac Gorana Zobundžije 6, OIB: 04547527482 na ime povrata zajma iznos od 18.462,22 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a koja na taj iznos teče od 27. listopada 2022. godine do isplate, sve u roku od 15 dana."

II. Nalaže se tužitelju Zoranu Đorđijevskom tuženici Vesni Poplašen na ime troškova parničnog postupka isplatiti iznos od 2.500,00 EUR (dvijetisućpetsto eura) zajedno sa zateznim kamatama koje na takav iznos teku od dana donošenja presude 22. srpnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve to u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj 2. prosinca 2022. podnosi tužbu u kojoj navodi da je tužena sestra tužitelja i vlasnica kuće u Osijeku na adresi Prenjska ulica 37, upisana u k.o. Osijek, kč.br. 2801/9, zk. ul. 10153, ukupne površine od 349 m², a vlasništvo iste je stekla 2000. godine. Ističe da u trenutku kada je tužena stjecala vlasništvo kuće opisane u točki I. tužitelj je u dogovoru sa tuženom podmirio razne režijske troškove zaostale od prošlih vlasnika kuće Miljenka Bulića i Pere Vojnovića, kao i druga dugovanja koja su teretila kuću te porez na promet nekretnina, a koji je tužena kao stjecatelj prava vlasništva bila dužna platiti. Navodi da je dakle tuženoj dao zajam za plaćanje dugovanja tužene u periodu od 2001. do 2003. godine od ukupno 139.103,57 kuna kako bi tužena mogla useliti u kuću bez nepodmirenih dugova i upisanih tereta. Tužitelj je dakle platio: dug za plin u visini od 9.195,38 kuna, dug za vodu u visini od 3.745,17 kuna, dug za slivne vode u visini od 633,60 kuna, dug za komunalnu naknadu u visini od 3.039,60 kuna, dug prema Unikom d.o.o. u visini od 1.112,60 kuna, dug za struju u visini od 1.500,00 kuna, porez na promet nekretnina u visini od 59.068,22 kune, trošak sastava kupoprodajnog ugovora u visini od 6.000,00 kuna te dug prema Slavonskoj banci d.d. u visini od 54.809,00 kuna. Navodi da su stranke tada dogovorile da će tužena dug prema tužitelju podmiriti od prvih novaca koje dobije prilikom prodaje predmetne kuće. Dakle, jednom kada se pokrene kupoprodaja kuće, tužena se obvezala tužitelju isplatiti ukupan iznos svih obveza koje je on tada za nju podmirio. Nadalje ističe da je prema saznanjima tužitelja, tužena u listopadu 2022. godine pokrenula kupoprodaju predmetne kuće i potpisala predugovor sa kupcima – Sašom i Sonjom Vila iz Osijeka te primila kaparu u visini od 10.000,00 EUR-a. Kako sukladno dogovoru dio novca od kupoprodaje predmetne kuće pripada i bratu stranaka Pavletu Đorđijevskom, tako je dana 27. listopada 2022. godine tužena predala šogorici Fikreti Đorđijevski iznos od 5.000,00 EUR-a na ime kapare od ranije spomenutih kupaca. Kako je tužena primila dio iznosa od pokrenute kupoprodaje predmetne kuće, tako je od trenutka primitka prvih iznosa na ime kupoprodaje, a sukladno ranije spomenutom dogovoru, u obvezi isplatiti tužitelju dugovani iznos od 139.103,57 kuna. Slijedom navedenog, predlaže sudu donijeti presudu kojom će naložiti tuženici tužitelju isplatiti ukupan iznos od 139.103,57 HRK zajedno sa zateznim kamata koje teku od 27. listopada 2022., te naknaditi mu parnični trošak.

1.1. Naime, tužitelj je na ročištu od 12. lipnja 2024. uredio tužbeni zahtjev u skladu sa sada službenom valutom u Republici Hrvatskoj, EUR, pa tako potražuje isplatu ukupnog iznosa od 18.462,22 EUR. Također, na istom ročištu je tužitelj odustao od predložene privremene mjere iz tužbe budući da je ista zbog promjene vlasništva u zemljišnim knjigama postala bespredmetna.

2. Tuženica je 4. listopada 2023. podnijela odgovor na tužbu u kojemu je navela kako se protivi tužbenom zahtjevu kako po osnovi tako i po visini. Ističe prigovor zastare. Također, ističe i prigovor promašene pasivne legitimacije budući je iz sadržaja tužbe, koja je uzgred rečeno u cijelosti izmišljena, vidljivo da bi navodno tužitelj plaćao nekakva dugovanja koja su teretila Miljenka Bulića i Peru Vojnovića. Navodi da tužitelj uopće nije platio nikakva dugovanja koja su teretila Miljenka Bulića i Peru Vojnovića, a niti je to uopće tužitelj dokazao „dokazima“ koje je priložio uz tužbu. Tuženik je samo uz tužbu priložio obračune dugovanja na ime Miljenka Bulića i Peru Vojnovića, a na kojima je netko rukom dopisivao nekakve brojke, pa povodom toga tužitelj nije niti priložio uz tužbu vjerodostojan dokaz da je išta platio kako to tvrdi u točki II. tužbe.

Ističe i da tužitelj nikada nije dao bilo kakav zajam tuženoj. Tužena se nikada nije obvezala tužitelju išta isplatiti jer niti je s tužiteljem sklopila bilo kakav ugovor o zajmu, niti su se išta dogovorili, a niti je tužitelj općenito bilo što platio, a pogotovo nije za tuženu išta platio. Slijedom navedenog, predlaže sudu odbiti tužbeni zahtjev tužitelja i obvezati ga naknaditi joj troškove postupka zajedno sa zateznim kamata od dana donošenja presude.

3. Sud je tijekom postupka izvršio uvid u spis te je pročitao zemljišnoknjižni izvadak za predmetnu nekretninu (str. 5-6 spisa), uplatnice i izvaci iz poslovnih knjiga dostavljeni od strane tužitelja u tužbi (str. 7-11 i 14-18 spisa), dopis punomoćnika tuženice od 22. studenog 2022. (str. 12 spisa), te su saslušani tužitelj Zoran Đorđijevski i svjedoci Mirjana Jeličić i Pavle Đorđijevski. Punomoćnik tužitelja je na ročištu od 18. lipnja 2026. odustao od dokaznog prijedloga radi saslušanja svjedokinje Fikrete Đorđijevski i tuženice, dok je potom punomoćnik tuženice odustao od dokaznog prijedloga radi saslušanja tuženice. Stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga.

4. Tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

5. Među parničnim strankama nije sporno da je tuženica bila vlasnica nekretnine upisane u zk. ul. br. 10153, kč.br. 2801/9, k.o. Osijek, na adresi Osijek, Prenjska 37. Naime, među parničnim strankama je sporno je li tužitelj u razdoblju od 2001. do 2004. godine obavio za račun tuženice plaćanja na ime obveza tuženice u odnosu na navedenu nekretninu, u ukupnom iznosu od 18.462,22 EUR, sporno je je li postojao dogovor stranaka oko povrata takvog iznosa, te je slijedom navedenog sporno je li tuženica tužitelju sada dužna isplatiti iznos od 18.462,22 EUR zajedno sa zateznim kamata.

6. Iz dokumentacije dostavljene od strane tužitelja sa str. 7-8, 11 i 14-17 spisa, proizlazi da je iz istih vidljiva visina režijskih troškova na ime trećih osoba i to "Miljenka Bulića" i "Pere Vojnovića" sa adresom Osijek, Prenjska 37, no iz kojih isprava nije vidljivo da na istima postoji potvrda o plaćanju (kao niti potvrda od strane koga je izvršeno plaćanje) izdana od strane vjerovnika.

7. Iz Potvrde Slavonske banke od 26. veljače 2001. (str. 9 spisa) proizlazi da su Miljenko Bulić i Zoran Đorđijevski isplatili potrošački kredit vođen na imenu Bulić Miljenko i to tužitelj isplatom u iznosu od 51.809,88 HRK.

8. Iz dokumentacije dostavljene od strane tužitelja sa str. 10 spisa, proizlazi da se radi o listu papira na kojemu su rukom napisani određeni iznosi režijskih troškova s napomenom: "ukupno platio: 19.226,35 kn", te da je navedeno sljedeće: "porezna uprava-59.068,22 kn", "kupoprodajni ugovor: 6.000,00 kn" i "Slavonska banka: 54.809,00 kn".

9. Iz dokumentacije dostavljene od strane tužitelja sa str. 18 spisa proizlazi da se ista odnosi na potvrde o plaćanju poreza na promet nekretninama i to na ime uplatitelja Vesna Poplašen, odnosno tuženice.

10. Ostalu materijalnu dokumentaciju sud nije posebno reproducirao budući da se ista ne odnose na činjenice koje su odlučne radi donošenja odluke u ovome postupku.

11. Tužitelj Zoran Đorđijevski saslušan je na ročištu od 18. lipnja 2026. te je naveo da je 2000. godine Vesna Poplašen kupila predmetnu nekretninu na svoje ime, no zapravo stvarni vlasnik iste je bio njegov brat Pavle Đorđijevski i kuća se kupovala zapravo da bi se prodala budući da je Pavle u odnosu na istu nekretninu bio nositelj kredita. U odnosu na predmetnu nekretninu su od bivšeg vlasnika postojala određena dugovanja, a koja je on podmirio u razdoblju od 2000. godine do 2003. godine, odnosno do 2004. godine i to u ukupnom iznosu od 139.000,00 HRK. Dakle, nije takav novac dao Vesni, već je plaćao određene račune i zadržao pravo na povrat od svoje sestre, a koji novac je ona njemu po dogovoru bila dužna vratiti kada se proda nekretnina. Predmetna nekretnina se prodala 2022. godine, a on svoj novac nije dobio. Određeni iznos novca je trebao dobiti i od svog brata budući da je bio takav dogovor. Sve što je naveo u tužbi je platio i obećano mu je da će mu se novac vratiti, a na kraju je prevaren. Sav novac koji je platio mu treba platiti isključivo tuženica, a nije dobio ni centa. Naveo je da je tuženica dužna i Pavlu iznos od 5.000,00 EUR, a koji iznos je Pavle ishodio u sudskom postupku. Platio je za tuženicu troškove koji se tiču plina, struje, vode, komunalne naknade, slivna voda, porezna uprava, Slavonska banka, javni bilježnik, kupoprodajni ugovor i dr. Svi ti dugovi su bili od prijašnjeg vlasnika nekretnine. Tada su bili u jako dobrim odnosima i sve što je plaćao je plaćao na način da su uplatnice glasile na druge osobe budući da zbog međusobnog povjerenja nije zahtijevao da glase na njegovo ime. Njemu je tuženica prvi put prije 2022. godine rekla da svoj novac neće dobiti, odnosno to mu je rekla prije nego što je dobila kaparu. Ukupna kapara je bila 10.000,00 EUR i podijelili su ju na jednake dijelove Pavle i tuženica. Naveo je da mu je poznato da je tuženica ženi od njegovog brata Pavleta predala iznos od 5.000,00 EUR nakon što je primila kaparu.

12. Svjedokinja Mirjana Jeličić saslušana je na ročištu od 12. rujna 2024. te je navela da je izvanbračna supruga tužitelja, a zajedno su od 1996. godine te su joj poznate predmetne okolnosti. Tužena je sestra njezinog izvanbračnog supruga, te je ona 2000. godine kupovala kuću u Osijeku, u Prenjskoj ulici kbr. 37. Radi kupnje ove kuće, tužitelj i ona su joj pozajmili određene novce, odnosno, za nju su plaćali određene račune u svezi te kuće. Točno je da je ona dala svojih 84.000,00 kn, a Zoran 54.000,00 kn. Na upit odgovara da je 84.000,00 kn dala Zoranu, a on je s tim novcima plaćao račune, kao što je to učinio i sa svojih 54.000,00 kn. Dogovor je bio da će im Vesna te novce vratiti nakon što proda istu tu kuću, a planirala je da će ju brzo prodavati. Poznato joj je da je i brat tužitelja i tužene, Pavle Đorđijevski davao nešto novaca, odnosno, on je Vesni otplaćivao kredit za tu kuću. Naime, radilo se o usmenim dogovorima da se Vesni plaćaju troškovi i računi dok ne proda kuću. Zadnji puta je sa Vesnom razgovarala u njenom stanu 16. studenog 2022. godine, kada joj je rekla da je primila kaparu za prodaju kuće mjesec prije, te da Zoran pripremi sve račune i zbroji, da će mu sve od dobivene kupoprodajne cijene platiti. Međutim, Vesna se ubrzo prestala javljati, više nije htjela s njima komunicirati, i ništa im od posuđenih novaca nije vratila. Pavle joj je rekao da joj je Vesna vratila dio novaca, ali ne sve. Iako je navela da je ona dala 84.000,00 kn, podrazumijeva da su to zajednički novci nje i tužitelja kao izvanbračnih supružnika, te ne očekuje da tužena ovaj iznos vrati njoj, već da cijeli pozajmljeni iznos vrati njezinom izvanbračnom suprugu, koji je uostalom i vršio plaćanje. Dalje pojašnjava da se radilo o računima na ime dospjelih režijskih troškova koji su predmetnu kuću teretili u trenutku kupoprodaje. Te račune je dala prethodna vlasnica Vesna Bulić. Ne zna da li je konkretno ista bila upisana kao vlasnica u zemljišne knjige, zna da joj je suprug bio pokojni. Dakle, suprug je pomagao tuženoj pri kupnji predmetne kuće na način da je platio zaostale račune za istu. Osim režijskih

računa, Zoran je podmirio i trošak ovjere kupoprodajnog ugovora u iznosu od 6.000,00 kn, zatim, platio je porez na kupoprodaju nekretnine i to u dva navrata u iznosima po 37.000,00 kn i drugi dio do ukupno 59.068,00 kn. Naime, nisu imali novaca odjednom platiti ovaj porez. Konačno, Zoran je platio i Slavonskoj banci 54.809,00 kn na ime ovrhe na kući. Zoran je tražio od Vesne povrat ovih iznosa, ali mu je rekla da mu neće ništa dati. Navodi i da su predmetnu kuću zapravo kupovali Vesna i njezin brat Pavle Đorđijevski za njihove obitelji koje su tamo i stanovale. Pavle je bio sudužnik kredita kojeg je podigao Miljenko Bulić za kupnju predmetne kuće, a Miljenko je smrtno stradao, njegova supruga Vesna Bulić nije mogla nakon toga otplaćivati kredit, pa je kuću prodala Pavletu Đorđijevskom, koji je nastavio otplaćivati kredit, no u papirima se napravilo da se kuća prodaje Vesni, jer je Pavle očekivao dodjelu stana. U kupljenoj kući je živio i Pavle, kao i njihova majka. Dalje odgovara da joj je poznato da je tužena prije kupovine predmetne kuće prodala stan koji je imala, te je od tih novaca plaćala kupovinu predmetne kuće. Ne zna o kojem se iznosu radi. 84.000,00 kn nije dala odjednom suprugu, već u pojedinim iznosima kako se što plaćalo. Zna da su svi navedeni računi plaćeni, jer je vidjela potvrde o njihovim plaćanjima, osim što nije vidjela račun u iznosu od 6.000,00 kn za ovjeru ugovora, a iz razloga jer isti nije bio ni izdan. Potvrđuje da se radi o plaćanjima po priloženim računima i karticama koji se nalaze na strani 7 do 18 spisa. Navodi da račune nije išla plaćati sa Zoranom, već ih je on išao sam plaćati. Vesna se negdje 2020. godine odselila iz predmetne kuće, a u njoj je ostao živjeti Pavle sa obitelji. Vesna je tada živjela u podstanarstvu. Kada je kuću krajem 2022. prodala, Pavle se morao iz nje odseliti. Novac od prodaje kuće je u cijelosti uzela Vesna, jer je bila upisana vlasnica i ona je sklapala kupoprodajni ugovor. Vesna je dio novaca vratila Pavletu, ali ne sve. Do prodaje kuće nije bilo spora da će se od prodajne cijene svakome vratiti ono što je dao. Prilikom svakog obiteljskog susreta, Vesna je to potvrđivala, čak i u trenutku kada je primila kaparu je to govorila. Ponavlja da je porez za kupnju kuće plaćen u dva navrata, a ne sjeća se točno kada, radi se o razdoblju od 2000. do 2003. godine.

13. Svjedok Pavle Đorđijevski također je saslušan na ročištu od 12. rujna 2024. te je isti naveo da je on brat stranaka. Vesna je imala stan u Osijeku kojeg je prodala i novce dala za kupnju predmetne kuće u Osijeku u Prenjskoj ulici. No točno je da je tu kuću zapravo kupovao on. Radi kupnje je podigao kredit, kojeg otplaćuje i danas. Kuću su upisali na Vesnino ime iz razloga što je on bio pod ovrhama. Dogovor je bio da će se danas sutra, kad se kuća proda, Vesni ostati iznos koji je dala od prodaje stana, a ostatak njemu budući da je on otplaćivao kredit za kuću, kao i dio bratu Zoranu. Naime, brat Zoran je po kupnji predmetne kuće po dogovoru platio više režijskih troškova koji su teretili kuću. Zoran je plaćao dotadašnji dug za plin, vodu, struju, komunalije, te je platio porez za kupoprodaju ove kuće. Ne sjeća se kada i u kojem iznosu je bio porez, mislim da ga je Zoran platio odjednom. Osim poreza i režijskih dugovanja, Zoran je otplatio i kredit Slavonskoj banci koji je glasio na Miljenka Bulića, a teretio je predmetnu nekretninu. Sve ove račune je Zoran sam plaćao, nije davao novce Vesni. U kupljenoj kući su stanovali Vesna i on zajedno sa svojim obiteljima, kao i njihova majka. Kuća je prodana u listopadu 2022. godine. Dogovor je bio da se od kupoprodajne cijene napije isplati Zoran, zatim da se Vesni daju novci koje je uložila od prodaje stana, a ostatak da se da njemu, budući da on još uvijek otplaćuje kredit. Taj dogovor je postignut u nazočnosti svih, Zorana, Vesne i njega. Po prodaji kuće, Vesna je u cijelosti primila kupoprodajni iznos od 150.000,00 eura. Nije bio prisutan kada je Vesna primila novac od kupoprodaje, ali kada je dobila kaparu, a upoznat je da se radilo o 10.000,00 eura, Vesna je dala 5.000,00 eura njegovoj supruzi Fikreti. Poslije ovoga, Vesna je njemu

dala još 70.000,00 eura. Kako je bio dogovor da će mu isplatiti ukupno 80.000,00 eura, ostala mu je dužna još 5.000,00 eura, ali mu ih nije platila i prestala se javljati. Brat Zoran mu je rekao da Vesna njemu nije ništa platila. Misli da je Vesna Zoranu trebala platiti negdje između 140.000,00 i 150.000,00 kn. Smatra da je Vesna trebala Zoranu platiti njegov dio po primitku kupoprodajne cijene. To je bio jasan dogovor svih prethodnih godina. navodi da se ne sjeća pojedinačnih iznosa režijskih dugova koje je Zoran plaćao. Kako je živio u predmetnoj kući, sjeća se da su dolazile opomene o neplaćenim računima koje su glasile na prethodnog vlasnika, Bulića, dok se računi nisu prebacili na Vesnino ime. Zna da je te račune po opomenama platio Zoran, jer je on (svjedok Pavle) po useljenju u kuću zajedno sa majkom nastavio plaćati režijske račune, te nije bilo više nepodmirenih dugovanja na tim računima. Spomenute opomene su stizale na adresu kuće, Prenjska ulica 37, a Zoran ih je plaćao jer on (Pavle) i Vesna nisu bili u mogućnosti ta dugovanja plaćati. Zoran ih je dakle podmirio, uz dogovor da će mu Vesna po prodaji kuće sve to vratiti. Nije bio prisutan sa Zoranom kada je plaćao ove opomene. Zoran mu je po izvršnom plaćanju dao na uvid potvrde o plaćanju. To su potvrde koje se nalaze u spisu, a koje mu je pokazao sud. Dogovor da dugovanja od starog vlasnika podmiri Zoran, je postignut nakon što su se Vesna i on uselili i počeli živjeti zajedno u kupljenoj kući u Prenjskoj ulici. To je bio dogovor njih troje. Dalje na upit odgovara da je i on (Pavle) trebao Zoranu od dobivenih novaca od prodaje kuće, dakle od 80.000,00 eura koliko je trebao dobiti od Vesne, platiti dio, ali koliko točno, nisu još postigli dogovor. Potvrđuje da bi time i on trebao podmiriti dio režijskih troškova koji su teretili kuću prilikom njene kupnje od Bulića. Pero Vojnović je bio vlasnik kuće od kojega je Miljenko Bulić kupio, a oni su kupili kuću od Miljenka Bulića.

14. Sud prihvaća Potvrdu Slavonske banke od 26. veljače 2001. (str. 9 spisa) iz koje proizlazi da su Miljenko Bulić i Zoran Đorđijevski isplatili potrošački kredit vođen na imenu Bulić Miljenko i to tužitelj isplatom u iznosu od 51.809,88 HRK. No naime, iz navedene potvrde nije vidljivo da se takav kredit pod navedenim brojem partije odnosi na zalog upisan na predmetnoj nekretnini koja je bila u vlasništvu tuženice.

15. Sud prihvaća dokumentaciju dostavljenu od strane tužitelja sa str. 18 spisa i to samo u pogledu činjenice da se ista odnosi na potvrde o plaćanju poreza na promet nekretninama i to na ime uplatitelja Vesna Poplašen, odnosno tuženice.

16. Naime, sud samo iz dostavljene materijalne dokumentacije tužitelja, te iskaza samog tužitelja i svjedoka, nije mogao sa sigurnošću utvrditi da je tužitelj doista platio sve iznose koje je naveo u tužbi (odnosno nije mogao utvrditi koliki iznos je uopće i platio), kao niti činjenicu da je s tuženicom postojao usmeni dogovor da će mu ona nakon što proda kuću, vratiti iznos novca od 139.103,57 HRK prema tada važećoj valuti, a sve to iz razloga kako se dalje navodi u ovoj točki obrazloženja.

16.1. Iz materijalne dokumentacije dostavljene od strane tužitelja koja se nalazi na str. 7-8, 11 i 14-17 spisa sud ne može sa sigurnošću utvrditi činjenicu da je tužitelj Zoran Đorđijevski doista platio takve iznose budući da iz navedene dokumentacije samo proizlazi da je iz istih vidljiva visina režijskih troškova na ime trećih osoba i to "Miljenka Bulića" i "Pere Vojnovića" sa adresom Osijek, Prenjska 37, no iz kojih isprava nije vidljivo da na istima postoji potvrda o plaćanju (kao niti potvrda od strane koga je izvršeno plaćanje) izdana od strane vjerovnika. Naime, na pojedinima se samo nalaze podaci nadopisani rukom iz kojih se ne može sa sigurnošću utvrditi činjenica da su

takvi iznosi doista i plaćeni. Također, sud iz dokumentaciju dostavljene od strane tužitelja koja se nalazi na str. 10 spisa ne može sa sigurnošću utvrditi činjenicu da je navedeno doista i plaćeno budući da iz navedene dokumentacije samo proizlazi da se radi o listu papira na kojemu su rukom napisani određeni iznosi režijskih troškova s napomenom: "ukupno platio: 19.226,35 kn", te da je navedeno sljedeće: "porezna uprava-59.068,22 kn", "kupoprodajni ugovor: 6.000,00 kn" i "Slavonska banka: 54.809,00 kn". Dakle, sami navod rukom napisan od strane tužitelja da je on nešto platio bez pravovaljane potvrde vjerovnika, sud ne može prihvatiti kao istinit (osim u dijelu koji se odnosi na dio "Slavonska banka" i to samo u iznosu od 51.809,88 HRK za što postoji Potvrda vjerovnika opisana u t. 14. Obrazloženja presude).

16.2. Također, iskazi tužitelja i svjedoka Mirjane Jeličić i Pavla Đorđijevskog su manjkavi i proturječni u više navoda, te dani svi redom od rodbinski povezanih osoba, pa sud iz istih nije mogao sa sigurnošću utvrditi odlučne činjenice. Naime, tužitelj u svome iskazu navodi da se kuća 2000. godine kupovala na ime tuženice, a da je stvarni vlasnik iste bio brat tužitelja Pavle Đorđijevski (isto navodi i svjedok Pavle Đorđijevski) i da se ista kuća kupovala zapravo da bi se prodala, a također, svjedokinja Mirjana Jeličić u svome iskazu navodi da je tuženica planirala brzo prodavati kuću. Proturječno ovakvim navodima, svjedokinja Mirjana Jeličić koja je izvanbračna supruga tužitelja, navodi da su predmetnu kuću zapravo kupovali tuženica i njezin brat Pavle Đorđijevski za njihove obitelji koje su tamo i stanovale, a također je navela da je tuženica prije kupnje ove nekretnine prodala svoj stan, te je takav novac uložila u kupnju predmetne kuće. Također, i svjedok Pavle Đorđijevski navodi da je tuženica prodala svoj stan u Osijeku za kupnju predmetne kuće, te je naveo da su u toj kući stanovali on i tuženica zajedno sa svojim obiteljima, kao i njihova majka. Dakle, navodi istih da je zapravo stvarni vlasnik predmetne nekretnine bio brat stranaka Pavle Đorđijevski te da je tuženica prodala svoj stan, od koje prodaje je iznos novca uložila u predmetnu nekretninu (zajedno sa bratom Pavletom Đorđijevskim), a u kojoj nekretnini su isti živjeli zajedno sa svojim obiteljima, proturječni su navodima tužitelja i njegove izvanbračne supruge svjedokinje Mirjane Jeličić da se ista nekretnina kupovala zapravo da bi se prodala, odnosno da je tuženica planirala brzo prodavati kuću. Naime, nije životno da bi tuženica predmetnu kuću kupila samo da bi ju prodala i da ju je planirala brzo prodavati kada tužitelj i svjedoci u iskazima navode da je tuženica prodala svoj stan u kojemu je živjela, pa da bi potom dobiveni iznos novca uložila u kupnju kuće koje zapravo niti nije bila stvarni vlasnik, te u koju kuću se uselila sa svojom obitelji uz obitelj brata Pavla Đorđijevskog, odnosno da ju je ista koristila za potrebe stanovanja.

16.3. Također, navod tužitelja u svome iskazu da je određeni iznos novca trebao dobiti i od svoga brata Pavla budući da je bio takav dogovor proturječan je njegovom daljnjem navodu da mu sav novac koji je platio treba platiti isključivo tuženica. Naime, i sam svjedok Pavle Đorđijevski navodi da je on trebao tužitelju od dobivenih novaca od prodaje kuće, odnosno od iznosa koji je nakon prodaje trebao dobiti od Vesne, platiti dio, no da ne zna koliko točno budući da još nisu postigli dogovor.

16.4. Dakle, u odnosu na sve navedeno, sud niti iz ovakvih manjkavih i proturječnih iskaza nije mogao sa sigurnošću utvrditi činjenice koje se odnose na eventualni dogovor stranaka i njihovog brata Pavla Đorđijevskog oko podjele novca nakon prodaje predmetne nekretnine, te nije mogao sa sigurnošću niti utvrditi činjenicu da je

tužitelj osobno doista i platio sve iznose koje je naveo u tužbi, a što je isti bio dužan dokazati, pa sud o postojanju istih zaključuje primjenom pravila o teretu dokazivanja.

17. Prije svega, valja naglasiti kako među strankama nije sporno da utuženi iznos novca tužitelj nikada nije dao tuženici osobno (tužitelj sam navodi u svome iskazu), već je po njegovim navodima on samo plaćao račune u njezino ime i zadržao pravo na povrat, pa tužitelj nije u pravu kada u tužbi navodi da je tuženoj dao zajam. Naime, odredbom čl. 557. Zakona o obveznim odnosima (NN, 53/1991, 73/1991, 3/1994, 111/1993, 107/1995, 7/1996, 91/1996, 112/1999, 88/2001, dalje ZOO) koji je bio na snazi u vrijeme kada je po navodima tužitelja isti plaćao za tuženicu određene tražbine (2001. do 2004. godine), propisano je da se ugovorom o zajmu obvezuje zajmodavac da zajmoprimcu preda određeni iznos novca ili određenu količinu drugih zamjenljivih stvari, a zajmoprimac se obvezuje da mu vrati poslije stanovitog vremena isti iznos novca odnosno istu količinu stvari iste vrste i kvalitete.

17.1. Dakle, budući da tuženica nikada od tužitelja nije osobno primila nikakav novac, to se u predmetnom slučaju ne može raditi o pravnom poslu "zajma".

18. Naime, sukladno opisanom činjeničnom stanju u historijatu tužbe, te sukladno iskazu samog tužitelja, u predmetnom slučaju tužitelj od tuženice traženi iznos zapravo temelji na institutu bezrazložnog bogaćenja, zakonski opisanom kao stjecanje bez osnove iz čl. 210. ZOO-a.

19. Sukladno svemu navedenom, a kako sud iz svih provedenih dokaza nije mogao sa sigurnošću utvrditi da je tužitelj u razdoblju od 2001. do 2004. godine doista platio za račun tuženice njezine tražbine, odnosno nije mogao sa sigurnošću utvrditi visinu takve tražbine, a uzimajući u obzir i navode da je određeni dio takvih troškova trebao snositi i brat stranaka Pavle Đorđijevski, no u također neutvrđenom iznosu, to ovaj sud nije mogao udovoljiti tužbenom zahtjevu tužitelja.

19.1. Valja navesti kako sam tužitelj navodi da u utuženi iznos ulaze i određena dugovanja na ime režijskih troškova koja se odnose na bivšeg vlasnika nekretnine koju je tuženica kupila, a koji dugovi terete osobu koja je bila vlasnik ili stvarni korisnik nekretnine u trenutku kada je račun dospio, te su isti vezani uz osobu koja je koristila uslugu, a ne uz samu nekretninu.

20. Bez obzira na navedeno, a kako sud iz svih provedenih dokaza nije uspio utvrditi činjenice koje se odnose na dogovor stranaka i njihovog brata oko podjele iznosa od eventualne prodaje nekretnine, odnosno tužitelj nije dokazao da mu se tuženica obvezala utuženi iznos platiti nakon što proda istu nekretninu, to se u predmetnom slučaju sukladno institutu stjecanja bez osnove uvažava zastarni rok od 5 godina, a koji počinje teći od dana učinjenog izdatka. Kako tužitelj i sam navodi da je plaćanja za tuženicu izvršio u razdoblju od 2001. do 2004. godine, a tužba je podnesena 2022. godine, to je njegovo potraživanje svakako u zastari, sukladno izjavljenom prigovoru zastare od strane tuženice u odgovoru na tužbu.

21. Sud nije posebno uzimao u obzir niti navod tužitelja sa ročišta od 18. lipnja 2026. da je u predmetu koji se vodi pred Općinskim sudom u Osijeku pod posl. br. P-1220/2024 donesena pravomoćna presuda kojom je ovdje tuženica obvezana Pavlu Đorđijevskom isplatiti iznos od 5.000,00 EUR. Sud iste navode nije uzimao u obzir

budući da isto nije od utjecaja na ovaj parnični postupak koji je zaseban i nije nikakvom procesnom odlukom ili radnjom vezan za navedeni, a također, tužitelj na navedenom ročištu niti nije predložio sudu izvršiti priklop takvog spisa ili izvršiti uvid u navedeni predmet i pročitati ga kao dokazni materijal.

22. Slijedom navedenog, valjalo je odlučiti kao pod t. I. izreke presude.

23. Sud je o troškovima parničnog postupka odlučio na temelju čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku (NN, 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022).

23.1. Tuženiku je priznat trošak sastava odgovora na tužbu u iznosu od 500,00 EUR u skladu s Tbr. 8. t. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje OT), te trošak pristupa ročištima od 12. lipnja 2024., 12. rujna 2024. i 18. lipnja 2026., za svako ročište iznos od 500,00 EUR u skladu s Tbr. 9. t. 1. OT-a. Na navedene iznose je tuženiku priznat i PDV od 25%, pa je tako tuženiku na ime parničnih troškova dosuđen ukupan iznos od 2.500,00 EUR na koji su mu dosuđene i zatezne kamate od dana donošenja ove presude, pa je o troškovima parničnog postupka odlučeno kao u t. II. izreke presude.

U Đakovu 22. srpnja 2026.

Sudac
Željko Samardžić

POUKA O PRAVU NA ŽALBU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe. Žalba se podnosi putem ovog suda, nadležnom županijskom sudu. Rok za žalbu je 15 dana. Za stranku koja je uredno obaviještena o ročištu za objavu presude, rok teče od dana objave presude, a za stranku koja nije uredno obaviještena o ročištu za objavu presude, rok teče od dana primitka pisanog otpravka presude.

DNA

1. Tužitelju po punomoćniku
2. Tuženici po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088b-0f15a**

Kontrolni broj: **0464e-b5438-43bd6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Đakovu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.